

Citice

Kraj: Karlovarský

Správní obvod: Sokolov

Nadmořská výška: 420 m n. m.

Počet obyvatel: 891

Adresa URL: www.citice.cz

Okres: Sokolov

GPS souřadnice: 50.162560N, 12.613323E

První pís. zmínka: 1360 (664 let)

PSČ: 356 01

Historie obce Citice

První historické zmínky z druhé poloviny 14. století (nejstarší 1360 až 1379: Czytitz) a z 15. století vypovídají o tom, že Citice patřily do lenních okruhů vysoké říšské šlechty z Horní Falce, lantkrabí z Leuchtenbergu a šlechtického rodu Nothaftů, který se významně podílel na německé kolonizaci zdejšího území.

Slované osídlili Poohří v polovině 6. století n. l. Až do 12. století byly však tyto kraje velmi řídké osídleny. Karlovarsko je hornaté a v té době bylo zalesněné hustými pralesy. Z toho důvodu se odborníci domnívají, že zdejší kraj osídlili Sedlčané, český kmen, jenž přicházel z českých krajů (od východu - proti toku řeky Ohře). Další důkazy o slovanském osídlení kromě archeologických nálezů potvrzují jazykovědci. Na Sokolovsku známe stará jména slovanských osad - Citice, Svatava, Lipnice, Lomnice, Rozmyšl, Tatrovice a další. Slované té doby se živili zemědělstvím, spojeným s chovem dobytka. Rovněž bylo známo včelařství, hluboké lesy umožňovaly dobrý lov a řeky lákaly k rybolovu. Muži byli známi jako dovední kováři, ženy jako zručné tkadleny. Vyráběli hliněné nádoby, které je nejstarší nesporně hmotnou památkou staroslovanského osídlení našeho kraje - vykopávky u Dolních Loman u Františkových Lázní (pocházejí z 5. století). K českému státu bylo Sedlecko připojeno nejspíše asi v polovině 9. století a ustaveno jako samostatná župa českého státu. Sedlecko bylo vždy považováno za součást českého státu, na čemž mnoho nezměnila ani dočasná okupace velké jeho části německými feudály ve druhé polovině 12. století / za Fridricha Barbarossy/. Tato okupace však položila zároveň s rostoucí expansí valdsaských cisterciáků (od roku 1133), která ji provázela, základy k německé kolonizaci a germanizaci této oblasti. Kolonizace se projevuje nejen v našem kraji. A protože postupuje v celé střední Evropě od západu k východu, dochází v našem kraji zejména ke kolonizaci ze sousedních německých zemí. S německou kolonizací se v našem kraji začíná rozvíjet hornictví - dolování rud. Na Kraslicku se začíná dolovat stříbro a olovo (Oloví), v Krásně a Horním Slavkově se doluje olovo, měď a cín.

Pobělohorské doby zanechaly v kraji těžké rány. Nedaleké hranice království českého překračovala vojska bavorská, saská, anglická, švédská. Byli to většinou žoldnéři, kteří pálili, kradli, loupili, vraždili a znásilňovali. Uklidnění evropských států po třicetileté válce a přibývajících industrializace přináší i na Sokolovsko normálnější poměry. Okolo dnešního Sokolova se na počátku 17. století rozkládala úrodná pole, kde se začaly zakládat chmelnice, které bohatě odměňovaly rolníky za jejich práci.

Koncem 19. století nastává pro Sokolovsko nové dějinné období. Celkem laciné palivové dříví se začíná nahrazovat hnědým uhlím, jehož ložiska jsou zde objevena ke konci 18. století. Zprvu primitivní

kutání je stále více nahrazováno těžbou průmyslovým. Pro doly jsou zabírána stále nová pole, ubývá dobré a kypré půdy. Pěstování chmele je omezováno a když přichází několik let špatné úrody, je v roce 1880 zastaveno úplně. Nejdříve mohli těžít uhlí majitelé pozemků, kteří jej mohli dobývat tak jako písek, vápenec nebo hlínu. Takovému těžení uhlí dnes říkáme „selské dobývání“. Teprve knížecím dekretem z 16. března 1793 byla těžba uhlí podřízena hornímu řádu. Prvním větším podnikatelem Sokolovska této doby byl Jan David Starck z Kraslic. Různými koupěmi a zakládáním chemických a báňských podniků se stal ve třicátých letech 19. století nejbohatším mužem Karlovarska. Byl první, kdo začal v pecích místo dřeva užívat uhlí. V devadesátých letech byla skoro celá těžba v rukou a pod kontrolou akciových společností. Po roce 1918 to byly např. společnosti: Wiener Kohlen-Industrie-Vereine v Citicích a Bukovanech, Zieditz-Haberspirker Kohlengewerkschaft (Citicko-habartovské těžařstvo - zkratka C.H.T.) též v Citicích a Bukovanech, Dionys-Laurenzi v Citicích atd. S rozvojem uhelného průmyslu vzrůstal i průmysl ostatní. Podnikatelé využívali možnosti stavět nové průmyslové podniky v blízkosti dolů, kde měli uhlí. A tak se rozvíjí průmysl báňský (Rotava, Chodov), chemický (Sokolov), sklářský (Nové Sedlo, Oloví Dvory), textilní (Aš, Kraslice), výroba porcelánu (Dvory, Stará Role, Merklín), výroba hudebních nástrojů (Kraslice, Luby)). Nesmím ani opomenout železnici, která spojila Sokolovsko a Chebsko se světem. V letech 1871 - 1872 se staví trať Praha - Chomutov - Cheb a Vídeň - České Budějovice - Cheb /Praha/. S rozvojem průmyslu začíná na Sokolovsko pronikat opět český živel. Jsou to hlavně dělníci, odborníci. Již v roce 1894 byl v Sokolově zřízen Odbor národní jednoty severočeské. V roce 1905 v Citicích, v roce 1907 ve Svatavě.

